

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ
ເມືອງ ຫຼວງພະບາງ
ບ້ານ ສັງຄະໂລກ
ເບີໂທ: 020 22133 456

ລົງວັນທີ,.....ພຶດສະພາ 2017.

ຄໍາຮ້ອງຂໍລົບລ້າງ

ຮຽນ: ທ່ານ ປະທານສານປະຊາຊົນ ສູງສຸດ, ທີ່ເຄົາລົບຢ່າງສູງ!
ເລື່ອງ: ຂໍລົບລ້າງ ຄໍາພິພາກສາ ຂອງສານປະຊາຊົນພາກເໜືອ, ຄະນະສານແພ່ງ ຂັ້ນອຸທອນ.

- ອີງຕາມ: ກົດໝາຍ, ວ່າດ້ວຍສິດ ແລະ ພັນທະຂອງພົນລະເມືອງລາວ ຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.
- ອີງຕາມ: ສັນຍາຊື້-ຂາຍດິນ, ເລກທີ 01 / ສຄລ, ທີ່ບ້ານ ສັງຄະໂລກ, ວັນທີ 08/01 / 2012 ລະຫວ່າງ ນາງ ບຸນທັນ ແລະ ທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ ຊຸນດາລາ.
- ອີງຕາມ: ໃບຢັ້ງຢືນ ເລກທີ 246/ຫຊສ,ຫຼບ, ລົງວັນທີ 11 /04/2015 ຂອງຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ເມືອງຫຼວງພະບາງ.
- ອີງຕາມ: ໃບຢັ້ງຢືນ ເລກທີ 205/ພຊສ, ຫຼວງພະບາງ, ວັນທີ 02 FEB 2016 ຂອງພະແນກຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແຂວງຫຼວງພະບາງ, ກ່ຽວກັບເນື້ອທີ່ດິນຂອງທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ ຊຸນດາລາ,ທ້າວ ແສງວິງຈິດ ຢາງວິໄລ, ທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ສັງຄະໂລກ ເມືອງ ຫຼວງພະບາງ ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ.
- ອີງຕາມ: ເນື້ອໃນ ຄໍາຕັດສິນ ຄະນະສານແພ່ງຂັ້ນຕົ້ນ ຂອງສານປະຊາຊົນ ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ສະບັບ ເລກທີ 012 / ຂຕ.ພ, ລົງວັນທີ 14 ພະຈິກ 2016.
- ອີງຕາມ: ຄໍາຖະແຫຼງ, ເລກທີ 13 / ອຍກ.ພໜ, ຫຼວງພະບາງ, ວັນທີ 28. 2. 2017 ຂອງອົງການໄອຍະການ ປະຊາຊົນສູງສຸດ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນພາກເໜືອ.
- ອີງຕາມ: ຄໍາພິພາກສາ,ເລກທີ 005/ອທ.ພ, ລົງວັນທີ 31 ມີນາ 2017, ຂອງສານປະຊາຊົນພາກເໜືອ,ຄະນະສານແພ່ງ ຂັ້ນອຸທອນ.

ຂ້າພະເຈົ້າ; ນາງ ບຸນທັນ ລັກປະສິດ, ອາຍຸ 59 ປີ, ຊົນຊາດລາວ, ສັນຊາດ ລາວ, ຊົນເຜົ່າລາວລຸ່ມ, ສາສະໜາ ພຸດ. ປັດຈຸບັນ ຢູ່ບ້ານ ສັງຄະໂລກ, ໜ່ວຍ 05, ເຮືອນ ເລກທີ 090 ເມືອງ ແລະ ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ, ໃນຖານະເປັນ (ຈໍາເລີຍ), ຜູ້ທີ່ຖືກອັບປະໂຫຍດ ຈາກການຂາຍດິນ, ຂໍຖືເປັນກຽດ, ຮຽນມາຍັງທ່ານ ປະທານສານ ປະຊາຊົນສູງສຸດ; ມີຈຸດປະສົງ: ເພື່ອຂໍລົບລ້າງຄໍາພິພາກສາ ເລກທີ 005 /ອທ.ພ, ລົງວັນທີ 31 ມີນາ 2017 ຂອງສານປະຊາຊົນພາກເໜືອ, ຄະນະສານແພ່ງ ຂັ້ນອຸທອນ.

ລະຫວ່າງ

ທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ ຊຸນດາລາ, ອາຍຸ 52 ປີ, ສັນຊາດລາວ, ອາຊີບທຸລະກິດ, ປັດຈຸບັນຢູ່ບ້ານ ຊຽງທອງ, ໜ່ວຍ 02, ເຮືອນ ເລກທີ 22, ເມືອງຫຼວງພະບາງ ແຂວງຫຼວງພະບາງ (ໂຈດ).

- o ກ່ຽວເລື່ອງ: ການຂາຍທີ່ດິນ ແລະ ການຊື້ທີ່ດິນ.
- I. ຜົນການພິພາກສາຂອງສານ:

ສານປະຊາຊົນພາກເໜືອ ຄະນະສານແພ່ງຂັ້ນອຸທອນ ໄດ້ລົງຄໍາພິພາກສາ ຕາມຄໍາພິພາກສາ ສະບັບ ເລກທີ 005 / ອທ.ພ, ລົງວັນທີ 31 ມີນາ 2017, ບອກວ່າ:

1. ຄໍາຮ້ອງຂໍອຸທອນ ສະບັບລົງວັນທີ 02 ທັນວາ 2016 ຂອງນາງບຸນທັນ (ຈໍາເລີຍ) ບໍ່ມີເຫດຜົນ ພຽງພໍ ແຕ່ ເປັນພື້ນຖານ ໃຫ້ສານພິຈາລະນາຄືນໃໝ່ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

2. ພິພາກສາ: ປ່ຽນແປງຄໍາຕັດສິນ ສະບັບເລກທີ 012 / ຂຕ.ພ, ລົງວັນທີ 14 ພະຈິກ 2016 ຂອງສານ ປະຊາ ຊົນຂັ້ນຕົ້ນ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ບອກວ່າ:

+ ໃຫ້ຈໍາເລີຍເສັຍຄ່າອາກອນຂອງລັດ 2% ຂອງມູນຄ່າ 5,951,273 ບາດ ທີ່ເສັຍຄະດີ ໃຫ້ເສັຍເປັນເງິນກີບ.

+ ໃຫ້ລົບລ້າງ ສັນຍາຊື້-ຂາຍ ສະບັບເລກທີ 01 / ສຄລ, ລົງວັນທີ 08 ມັງກອນ 2012 ບາງສ່ວນ, ລົບລ້າງ ໃນ ສ່ວນທີ່ເປັນໂມຄະຄື: ເນື້ອທີ່ດິນ 01 ເຮັກຕາເທົ່າກັບ 10,000 ຕາແມັດ ຖິ້ມ ພ້ອມທັງລົບລ້າງໃບຕາດິນ ເລກທີ 223, ລົງ ວັນທີ 07 ກຸມພາ 2014 ມີເນື້ອທີ່ 1 ເຮັກຕາ 5,868 ຕາແມັດ ອອກຊື້ທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ (ໂຈດ) ແລະ ທ້າວ ແສງວິງຈິດ (ບຸກຄົນທີ່ສາມ) ຖິ້ມ ແລ້ວມອບໃຫ້ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ອອກ ໃບຕາດິນໃໝ່, ທີ່ມີເນື້ອທີ່ 5,868 ຕາແມັດ ໃຫ້ແກ່ທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ (ໂຈດ) ແລະ ທ້າວ ແສງວິງຈິດ (ບຸກຄົນທີ່ສາມ).

2. ນອກນັ້ນແມ່ນຍັງຢືນເອົາຄໍາຕັດສິນ ຂອງສານປະຊາຊົນຂັ້ນຕົ້ນ ແຂວງຫຼວງພະບາງທັງໝົດຄື:

+ ໃຫ້ນາງ ບຸນທັນ (ຈໍາເລີຍ) ຮັບຜິດຊອບເງິນວາງສານຢູ່ສານຂັ້ນອຸທອນ 200,000 ກີບ ເອົາເອງ.

+ ໃຫ້ນາງ ບຸນທັນ (ຈໍາເລີຍ) ຮັບຜິດຊອບເງິນຄ່າທຳນຽມສານຢູ່ສານຂັ້ນອຸທອນ 251,000 ກີບ ເອົາເອງ.

+ ໃຫ້ນາງ ບຸນທັນ (ຈໍາເລີຍ) ຮັບຜິດຊອບເງິນຄ່າຂໍອຸທອນ 30,000 ກີບ ເອົາເອງ.

II. ປະເດັນທີ່ຂໍລົບລ້າງ ບົນພື້ນຖານຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ແລະ ຍຸຕິທຳ:

2.1. ບັນຫາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຄໍາພິພາກສາມີ 04 ປະເດັນຄື:

1. ຄະນະສານແພ່ງຂັ້ນອຸທອນ ໄດ້ອ້າງເຫດຜົນວ່າ: ມາດຕາ 40 ວັກໜຶ່ງ ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຂໍ້ຜູກພັນ ໃນສັນຍາ ແລະ ນອກສັນຍາ ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2008 ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ວ່າ: ຄຸນນະພ າບ ຂອງຊັບສິ່ງຂອງ ທີ່ຂາຍຕ້ອງໃຫ້ຖືກ ຕ້ອງ ຕາມເນື້ອໃນສັນຍາ. ຖ້າວ່າຊັບສິ່ງຂອງ ທີ່ຂາຍນັ້ນ ຫາກບໍ່ມີຄຸນນະພາບ ຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ ໃນສັນຍາແລ້ວ ຜູ້ຂາຍ ຕ້ອງ ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຊັບສິ່ງຂອງດັ່ງກ່າວ. ດັ່ງນັ້ນ, ສານຂັ້ນອຸທອນ ຈຶ່ງບໍ່ພິຈາລະນາໃຫ້ໄດ້.

2. ສານແພ່ງຂັ້ນຕົ້ນນຳເອົາມູນຄ່າຂອງການຊື້ຂາຍທີ່ດິນ ຈຳນວນ 9, 600, 000 ບາດ ມາຫານໃຫ້ ເນື້ອທີ່ດິນ ທັງສອງຕອນ 16,131 ຕາແມັດ = 595 ບາດ / ຕໍ່ 1 ຕາແມັດ ແລະ ເນື້ອທີ່ 1 ເຮັກຕາ = 10, 000 ຕາແມັດ x 595 ບາດ ຕໍ່ 1 ຕາແມັດ, ເທົ່າກັບເງິນຈຳນວນ 5,951,232 ບາດ,

ດັ່ງນັ້ນ ສານຈຶ່ງເຫັນຄວນໃຫ້ນາງ ບຸນທັນ (ຈໍາເລີຍ) ໃຊ້ແທນເງິນຄ່າທີ່ດິນຈຳນວນ 5,951,232 ບາດ ຄືນໃຫ້ແກ່ ທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ ຊຸນດາລາ (ໂຈດ).

3. ມາດຕາ 10 ຂໍ້ 3, ມາດຕາ 19 ຂໍ້ 1, ມາດຕາ 20 ຂໍ້ 3 ແລະ ມາດຕາ 21 ວັກ 2 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຂໍ້ຜູກ ພັນສັນຍາ ແລະ ນອກສັນຍາ ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2008 ສັນຍາຊື້-ຂາຍດິນ ສະບັບເລກທີ 01 / ສຄລ, ລົງວັນທີ 8 ມັງກອນ 2012 ລະຫວ່າງ ນາງ ບຸນທັນ (ຈໍາເລີຍ), ທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ ຊຸນດາລາ (ໂຈດ), ທ້າວ ອ້ວນ ວິງສຸດທິ ແລະ ທ້າວ ແສງວິງ ຈິດ ຢ່າງວິໄລ ແມ່ນເປັນໂມຄະບໍ່ເດັດຂາດ ຫຼື ເປັນໂມຄະບາງສ່ວນ.

4. ການອາຍັດ ຊັບທີ່ດິນ ແລະ ເຮືອນ, ເລກບັນຊີເງິນຝາກ, ຢູ່ທະນາຄານການຄ້າຕ່າງປະເທດລາວ ມະຫາຊົນ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ທີ່ອອກຊື້ນາງ ບຸນທັນ(ຈໍາເລີຍ)ນັ້ນ ເມື່ອສານໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາແລ້ວ ມີເຫດຜົນ ເນື່ອງຈາກວ່າ: ທີ່ ດິນພ້ອມດ້ວຍເຮືອນໜຶ່ງຫຼັງ ແລະ ບັນຊີເງິນຝາກຢູ່ທະນາຄານການຄ້າຕ່າງປະເທດລາວມະຫາຊົນແຂວງຫຼວງພະບາງ.

• ຄໍາສະເໜີຂໍລົບລ້າງ:

ບົນພື້ນຖານຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳ: ແມ່ນຂໍລົບລ້າງທັງໝົດຄໍາພິພາກສາ ຂອງສານ ປະຊາຊົນພາກ

ເໝືອ, ຄະນະສານແພ່ງຂັ້ນອຸທອນ ສະບັບເລກທີ 005 / ອທ.ພ, ລົງວັນທີ 31 ມີນາ 2017.

ສາຍເຫດຂອງການສ້າງບັນຫາ ຫຍັງຍາກມັນບໍ່ແມ່ນຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ສ້າງຂຶ້ນມາ, ທີ່ຄະນະສານແພ່ງຂັ້ນອຸທອນໄດ້ ອ້າງເຫດຜົນວ່າ: ມາດຕາ 40 ວັກໜຶ່ງຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຂໍ້ຜູກພັນໃນສັນຍາ ແລະ ນອກສັນຍາສະບັບປັບປຸງປີ 2008 ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ວ່າ: ຄຸນນະພາບຂອງຊັບສິ່ງຂອງ ທີ່ຂາຍຕ້ອງໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມເນື້ອໃນສັນຍາ. ຖ້າວ່າ ຊັບສິ່ງຂອງ ທີ່ຂາຍນັ້ນ ຫາກບໍ່ມີຄຸນນະພາບ ຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ ໃນສັນຍາແລ້ວ ຜູ້ຂາຍ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ຊັບສິ່ງ ຂອງຕັ້ງກ່າວ. ດັ່ງນັ້ນ, ສານຂັ້ນອຸ ທອນ ຈຶ່ງບໍ່ພິຈາລະນາໃຫ້ໄດ້.

ຂໍຮຽນທ່ານ ປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ທີ່ເຄົາລົບ, ຄວາມຈິງ ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ ຂຸນດາລາ ເພິ່ນເປັນນັກທຸ ລະກິດ, ເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ແຕ່ເວລາເພິ່ນມາຊື້ດິນ ຂອງຂ້າພະເຈົ້ານີ້ ກໍບໍ່ໄດ້ເຫັນເພິ່ນ ຈິກແກັດ, ເຈາະຮໍ ດິນດັ່ງກ່າວນີ້ອອກມາພິສູດ, ມາກວດກາເບິ່ງວ່າ: ທີ່ດິນນີ້ ເປັນຂອງທີ່ມີຄຸນນະພາບ ຫຼື ບໍ່ມີຄຸນນະພາບແຕ່ຢ່າງໃດ.

ສາຍເຫດເພາະວ່າ: ທີ່ດິນຜືນນີ້ ບໍ່ໄດ້ບັນຈຸໃນແກັດ, ໃນຮໍ ຕາມທີ່ຄະນະສານແພ່ງຂັ້ນອຸທອນກ່າວອ້າງ ໃນມາດຕາ 40 ວັກ ໜຶ່ງ ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຂໍ້ຜູກພັນ ໃນສັນຍາ ແລະ ນອກສັນຍາສະບັບ ປັບປຸງ ປີ 2008.

ຄວາມຈິງກໍເປັນເຊັ່ນນັ້ນແທ້, ເພາະທີ່ດິນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນສິນຄ້າເຄື່ອນທີ່, ບໍ່ແມ່ນສິນຄ້າ ຈັດສິ່ງຕາມສິ່ງ, ແຕ່ກົງກັນຂ້າມ ພັດເປັນສິນຄ້າ ທີ່ເບິ່ງໄດ້ດ້ວຍຕາເປົ່າໂດຍບໍ່ມີເງື່ອນໄງ, ສະລັບ-ຊັບຊ້ອນແຕ່ຢ່າງໃດ ແລະ ກໍເປັນຊັບສິນຄົງ ທີ່-ທີ່ລັດມອບໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ(ຈຳເລີຍ)ຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້. ສ່ວນການຂາຍ ແລະ ການຊື້ລ້ວນແຕ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ; ວ່າ ດ້ວຍຂໍ້ຜູກພັນໃນສັນຍາ ແລະ ນອກສັນຍາ ເລກທີ 01 / ສພຊ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 8 ທັນວາ 2008 ຂອງສະ ພາແຫ່ງຊາດ, ໄດ້ລະບຸແຈ້ງຢູ່ ພາກທີ I: ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ, ທີ່ຂຽນໄວ້ ໃນມາດຕາ 1 (ໃໝ່) ຈຸດປະສົງ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຂໍ້ຜູກພັນສັນຍາ ແລະ ນອກສັນຍາ, ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການເຮັດ ແລະ ການປະ ຕິບັດສັນຍາ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ທີ່ເນື່ອງມາຈາກການລະເມີດສັນຍາ, ແນໃສ່ປົກປ້ອງສິດ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງຄູ່ສັນຍາຜູ້ ຖືກເສັຍຫາຍ ແລະ ຜູ້ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍ, ຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບ, ກົດໝາຍ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບ ຮ້ອຍ ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳໃນສັງຄົມ ເພື່ອປະກອບສ່ວນ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ. ມາດຕາ 2 ຂໍ້ຜູກພັນ ໃນສັນຍາ ແລະ ຂໍ້ຜູກພັນນອກສັນຍາ, ມາດຕາ 4 (ໃໝ່) ນະໂຍບາຍຂອງລັດ; ກ່ຽວກັບຂໍ້ຜູກພັນໃນສັນຍາ ແລະ ນອກ ສັນຍາ, ມາດຕາ 5 (ໃໝ່) ຫຼັກການກ່ຽວກັບຂໍ້ຜູກພັນໃນສັນຍາ ແລະ ນອກສັນຍາຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຊຶ່ງຂໍ້ຜູກພັນໃນສັນຍາຕ້ອງ ປະຕິບັດຕາມ 4 ຫຼັກການພື້ນຖານຄື: ມີຄວາມສະໝັກໃຈ, ມີຄວາມສະເໝີພາບ, ມີຄວາມຊື່ສັດ, ການຮ່ວມມື ແລະ ມີ ຄວາມຈິງໃຈຕໍ່ກັນ, ມີຄວາມເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດຕາມລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍ ແລະ ຮິດຄອງປະເພນີ ອັນດີງາມຂອງ ຊາດລາວ. ຂໍ້ຜູກພັນນອກສັນຍາ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ 02 ຫຼັກການພື້ນຖານຄື: ຜູ້ໃດກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍ ແມ່ນຜູ້ນັ້ນຮັບຜິດ ຊອບຕໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕາມລະບຽບ, ກົດໝາຍ. ການໄຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍແມ່ນຂຶ້ນກັບ ລະດັບຄວາມເສັຍ ຫາຍຕາມມູນຄ່າຕົວຈິງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມສ່ວນຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງການກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍ. ນອກນີ້ຍັງຂຽນແຈ້ງຢູ່ ພາກທີ II: ຂໍ້ຜູກພັນໃນສັນຍາ, ໝວດ 1 ຫຼັກການລວມ, ຂໍ້ ກ. ການເຮັດສັນຍາ, ທີ່ຂຽນໄວ້ ໃນມາດຕາ 8(ປັບປຸງ) ສັນຍາ, ເວົ້າວ່າ: ສັນຍາແມ່ນການຕົກລົງລະຫວ່າງຄູ່ສັນຍາ, ຊຶ່ງພາໃຫ້ສິດ ແລະ ພັນທະທາງແພ່ງເກີດຂຶ້ນ, ປ່ຽນແປງຫຼືສິ້ນສຸດລົງ ຕໍ່ໜ້າອົງການ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນຕາມ 4 ເນື້ອໃນຂອງສັນຍາ. ມາດຕາ 9: ລັກສະນະຂອງສັນຍາ, ວັກ 1 ແລະ ວັກ 3.

ມາດຕາ 10: ເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາ, ກໍໄດ້ເວົ້າແຈ້ງວ່າ: ສັນຍາຕ້ອງເຮັດຂຶ້ນໃຫ້ຄົບຖ້ວນຕາມ 5 ເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

1. ຄວາມສະໝັກໃຈຂອງຄູ່ສັນຍາ.
2. ຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດຂອງຄູ່ສັນຍາ.
3. ວັດຖຸປະສົງຂອງສັນຍາຕ້ອງໃຫ້ຊັດເຈນ, ມີຈິງ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.
4. ເຫດຜົນຂອງສັນຍາ ຕ້ອງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.
5. ຮູບການຂອງສັນຍາຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບການກຳນົດຂອງກົດໝາຍ.

ໃນຈຳນວນ 5 ເງື່ອນໄຂ ຂອງສັນຍາ ກໍບໍ່ມີບັນຫາດ້ານໃດເລີຍທີ່ຈະກໍໃຫ້ ສັນຍາຊື້-ຂາຍດິນ, ເລກທີ 01 /ສຄລ, ທີ່ບ້ານ ສັງຄະໂລກ, ວັນທີ 08/01 / 2012 ລະຫວ່າງ ນາງ ບຸນທັນ ແລະ ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ ຊຸນດາລາ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍ ທຸກຢ່າງໃນນິຕິກຳຂອງ ສັນຍາຊື້-ຂາຍ ກໍເວົ້າແຕ່ຄວາມຈິງ, ຖ້າບໍ່ມີຄວາມຈິງເປັນຫຍັງ (ໂຈດ) ຈິ່ງລົງລາຍເຊັນ, ເປັນຫຍັງຈິ່ງບໍ່ຄັດຄ້ານແຕ່ຕອນບໍ່ໄດ້ຊຳລະເງິນ ແລະ ໂອນກຳມະສິດພູນ. ອີກປະການໜຶ່ງ ການຊຳລະເງິນ ກໍແມ່ນຊຳລະ ໝົດໃນໄລຍະ ເວລາ 3 ປີ.

ການເຮັດສັນຍາຊື້-ຂາຍມັນແມ່ນຄວາມພໍໃຈ ຂອງທັງສອງ ແລະ ການຂາຍທີ່ດິນ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ໄດ້ຂາຍເປັນ ຕາແມັດ. ຖ້າວ່າເນື້ອທີ່ດິນຫາກບໍ່ຄົບຖ້ວນຕາມທີ່ ໂຈດກ່າວອ້າງມານັ້ນ ຕົນກໍຈະຂາຍ ທີ່ດິນທັງສອງຕອນ ໃນລາຄາ ເກົ່າ ລ້ານຫົກແສນບາດ (9,600,000 ບາດ)ເຊັ່ນກັນ, ແຕ່ຄາດໝາຍລວມແມ່ນວາງຂາຍໃນລາຄາ 10 ລ້ານບາດ.

ການທີ່ໂຈດໄດ້ຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ ເພື່ອທວງໃຫ້ຕົນສິ່ງເງິນຄືນ 5,952,055 ບາດ ນັ້ນ ກໍເປັນການຄິດໄລ່ເອງ, ຕົນ ແມ່ນບໍ່ຮັບຮູ້ ແລະ ການຊື້ຂາຍລະຫວ່າງຕົນກັບໂຈດແມ່ນເຮັດຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດໃຈທັງສອງຝ່າຍ ໂດຍຜ່ານອຳນາດ ການປົກຄອງບ້ານ, ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແລະ ຫ້ອງການທະບຽນສານ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກການຂອງກົດໝາຍທຸກຢ່າງ.

ໂດຍພື້ນຖານ ການເຮັດສັນຍາສັນຍາຊື້-ຂາຍດິນ, ເລກທີ 01 /ສຄລ, ທີ່ບ້ານ ສັງຄະໂລກ, ວັນທີ 08/01 /2012 ລະຫວ່າງ ນາງ ບຸນທັນ ແລະ ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ ຊຸນດາລາ, ໄດ້ເຮັດຂຶ້ນໂດຍຖືກຕ້ອງ, ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ຮິດ ຄອງປະເພນີທຸກຂັ້ນຕອນສະແດງອອກດ້ານກົດໝາຍຄື:

ໃນ ມາດຕາ 11(ປັບປຸງ) ຄວາມສະໝັກໃຈຂອງຄູ່ສັນຍາ,ໄດ້ລະບຸໃນວັກທີ 1, 2, 3, 4, 5 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຂໍ້ຜູກພັນສັນຍາ ແລະ ນອກສັນຍາສະບັບປັບປຸງປີ 2008.

ໃນມາດຕາ 12 (ປັບປຸງ) ຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດຂອງຄູ່ສັນຍາ, ໄດ້ລະບຸໃນວັກທີ 1, 2 ແລະ 3 ຂອງ ມາດຕານີ້ ໂຈດກໍມີອາຍຸເກີດຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ກໍບໍ່ແມ່ນຄົນເປັນບ້າເສັຍຈິດແຕ່ຢ່າງໃດ.

ໃນມາດຕາ 13 ວັດຖຸປະສົງຂອງສັນຍາ, ໄດ້ລະບຸໃນວັກທີ 1 ແລະ 2, ຊຶ່ງວັກທີ 1 ໄດ້ຂຽນວ່າ: ວັດຖຸປະສົງຂອງ ສັນຍາ ແມ່ນເປົ້າໝາຍທີ່ຄູ່ສັນຍາຕ້ອງການໃຫ້ມີຂຶ້ນ. ວັກທີ 2 ໄດ້ຂຽນວ່າ: ວັດຖຸປະສົງຂອງສັນຍາ ຕ້ອງໃຫ້ຊັດເຈນ, ມີ ຈິງ, ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ບໍ່ຂັດກັບຄວາມເປັນລະບຽບ-ຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ແລະ ສາມາດປະຕິບັດໄດ້.

ໃນ ມາດຕາ 14 ເຫດຜົນຂອງສັນຍາ, ກໍໄດ້ລະບຸຢູ່ໃນ ວັກ 1 ແລະ ວັກ 2 ຂອງມາດຕານີ້ຢ່າງຈະແຈ້ງແລ້ວ.

ໃນມາດຕາ 15(ປັບປຸງ)ຮູບການຂອງສັນຍາ, ໄດ້ຂຽນໃນ 4 ວັກ ແລະ 1 ຫຍໍ້ໜ້າຂອງມາດຕານີ້ຢ່າງຈະແຈ້ງແລ້ວ.

ໃນ ມາດຕາ 16 (ປັບປຸງ) ເນື້ອໃນຂອງສັນຍາ, ກໍໄດ້ລະບຸແຈ້ງວ່າ: ສັນຍາ ອາດປະກອບດ້ວຍ 7 ເນື້ອໃນ ແລະ 1 ຫຍໍ້ໜ້າຄື: 1. ຊື່, ນາມສະກຸນ ແລະ ບ່ອນຢູ່ຂອງຄູ່ສັນຍາ.

2. ວັດຖຸປະສົງ, ລາຄາ, ກຳນົດເວລາປະຕິບັດ, ການຊຳລະ, ການນຳສົ່ງ.

3. ຂອບເຂດ, ປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງເປົ້າໝາຍ.

ໃນຄຳວ່າ: ຄຸນນະພາບຂອງເປົ້າໝາຍຖ້າເວົ້າເຖິງທີ່ດິນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ (ຈຳເລີຍ), ທີ່ຂາຍໃຫ້ (ໂຈດ) ແມ່ນມີຄຸນ ນະພາບດີ ບໍ່ແມ່ນຂອງປອມສາມາດສຳພັດໄດ້ ແລະ ເບິ່ງໄດ້, ໂຈດຈິ່ງພໍໃຈຊື້ເອົາຈົນເປັນທີ່ຮຽບຮ້ອຍທຸກຢ່າງ.

ສະນັ້ນ, ພື້ນຖານການ ທີ່ຈະພາໃຫ້ສານລົບລ້າງສັນຍາຊື້-ຂາຍດິນ, ເລກທີ 01 /ສຄລ, ທີ່ບ້ານ ສັງຄະໂລກ, ວັນ ທີ 08/01 / 2012 ລະຫວ່າງ ນາງ ບຸນທັນ ແລະ ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ ຊຸນດາລາ ແມ່ນເປັນໄປບໍ່ໄດ້. ສາຍເຫດຍ້ອນການ ຊື້ຂາຍລ້ວນແຕ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

- ກ່ຽວກັບການຫັນຊັບສິນ (ຂາຍດິນ) ເປັນຫົນ ຫຼື ການຊື້-ຂາຍທີ່ດິນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ (ຈຳເລີຍ) ກໍລ້ວນແຕ່ມີການ ເປີດເຜີຍ, ໂປ່ງໃສ່, ມີໄລຍະເວລາ, ມີຂັ້ນຕອນຂອງການຂາຍ-ການຊື້ ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອອາແຕ່ປະການໃດ ຊຶ່ງແຕ່ລະຂັ້ນຕອນມີຄື:
 - + ຂັ້ນຕອນທີ 1: ຜູ້ຊື້ເຂົ້າມາທາບທາມ, ມາໂອ້ລົມ, ມາຕໍ່ລອງ ກັບຜູ້ຂາຍ, ຢ່າງເປີດເຜີຍ.
 - + ຂັ້ນຕອນທີ 2: ຜູ້ຊື້ເຂົ້າມາ ຂໍລົງກວດເບິ່ງເນື້ອທີ່ດິນ ຕົວຈິງ, ກວດເບິ່ງໃບຕາດິນ ພ້ອມທັງຂໍສຳເນົາໄວ້.
 - + ຂັ້ນຕອນທີ 3: ຜູ້ຊື້ເຂົ້າມາ ຕົກລົງຊື້ ໃນລາຄາ 9,600,000 ບາດ ແລະ ສ້າງບົດສັນຍາ ຊື້-ຂາຍດ້ວຍກັນ, ລົງ

ລາຍເຊັນ ຮັບຮອງ ຊ້ອງໜ້າອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ພະຍານຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

+ ຂັ້ນຕອນທີ 4: ຜູ້ຊື້ເຂົ້າມາ ຊຳລະເງິນຄື:

1. ງວດທີ່ 1 ປະຕິບັດໃນ ວັນທີ 09/01 /2012 ຈ່າຍ 3,000,000 ບາດ.
2. ງວດທີ່ 2 ປະຕິບັດໃນ ວັນທີ 01/01 /2013 ຈ່າຍ 3,000,000 ບາດ.
3. ງວດທີ່ 3 ປະຕິບັດໃນ ວັນທີ 01/01 /2014 ຈ່າຍ 3,600,000 ບາດ.

+ ຂັ້ນຕອນທີ 5: ຜູ້ຂາຍ ໄດ້ສະເໜີ ຮຽນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫັນໃບຕາດິນເດີມ ທີ່ອອກຊື່ ຜູ້ຂາຍ(ຈຳເລີຍ) ເປັນກຳມະສິດຂອງຜູ້ຊື້(ໂຈດ) ແລະ ອອກເປັນສອງຊື່ ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ຊື້, ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍທຸກຂັ້ນຕອນ.

ພາຍຫຼັງ ຜູ້ຂາຍ(ຈຳເລີຍ)ໂອນກຳມະສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນໃຫ້ຜູ້ຊື້(ໂຈດ)ຢ່າງຖືກຕ້ອງແລ້ວ, ຜູ້ຊື້ກໍໄປປັບປຸງປ່ຽນ ແປງ ຮູບປະພັນທີ່ດິນດັ່ງກ່າວໝົດແລ້ວ, ສິ່ງທີ່ດິນມີຄຸນຄ່າສະເພາະຕົວຂອງທີ່ດິນ ລວມທັງຄຸນຄ່າດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ໃນບໍລິເວນທີ່ດິນກໍໝົດໄປເຊັ່ນກັນ. ຖ້າເປັນສະບຽງ-ອາຫານ ກໍຄົງປ່ຽນສະພາບເດີມໄປເປັນສະພາບໃໝ່ແລ້ວ.

ອີກປະການໜຶ່ງ; ຖ້າຊັບສິ່ງຂອງ ບໍ່ມີຄຸນນະພາບ (ໂຈດ) ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ ຂຸນດາລາ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຈ່າຍເງິນ.

ຂໍໃຫ້ໂຈດ ແລະ ສານແພ່ງຂັ້ນອຸທອນ ວິເຄາະເບິ່ງວ່າ: ການຂາຍທີ່ດິນບໍ່ໄດ້ຂາຍເປັນຕາແມັດ ແຕ່ຂາຍຍົກທັງ 2 ຕອນບາດດຽວໃນມູນຄ່າເກົ່າລ້ານຫົກແສນກີບ.

ເນື້ອທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນອົງການທີ່ດິນເມືອງ ເພິ່ນກໍອອກໃບຢັ້ງຢືນເລກທີ 246/ຫຊສ,ຫຼບ,ລົງວັນທີ 11 /04/2015 ຂອງຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ເມືອງຫຼວງພະບາງ ແລະ ທາງອົງການທີ່ດິນແຂວງກໍອອກ ໃບຢັ້ງຢືນ ເລກທີ 205/ພຊສ, ຫຼວງພະບາງ, ວັນທີ 02 FEB 2016 ຂອງພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງ ແວດລ້ອມແຂວງ ຫຼວງພະບາງ, ກ່ຽວກັບເນື້ອທີ່ດິນຂອງທ້າວ ເພັດຈຳພອນ ຂຸນດາລາ,ທ້າວ ແສງວິຈິດ ຢາງວິໄລ, ທີ່ດິນ ຕັ້ງຢູ່ສັງຄະໂລກ ເມືອງຫຼວງພະບາງ ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ. ໃນນີ້ ເພິ່ນຍັງແຈ້ງວ່າ: ວິຊາການພິມຜິດ, ເປັນຫຍັງສານ ແລະ ໂຈດຈຶ່ງອ້າງວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າ (ຈຳເລີຍຜິດຍ້ອນຮູ້ແລ້ວບໍ່ບອກ) ເພາະວ່າການເຮັດສັນຍາຊື້-ຂາຍ ທີ່ດິນ ສະບັບ ເລກທີ 01 / ສຄລ, ທີ່ບ້ານ ສັງຄະໂລກ, ວັນທີ 8/01 /2012 ລະຫວ່າງ ນາງ ບຸນທັນ ແລະ ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ ຂຸນດາລາ ການເຮັດ ສັນຍານັ້ນ ບິນພິນຖານແມ່ນໄດ້ອີງຕາມໃບຕາດິນແຂບຄຳ ເປັນຫຼັກໃນການຂຽນໃບສັນຍາໂດຍອ້າງອີງເນື້ອທີ່ດິນຂອງ ແຕ່ລະຕອນຢ່າງຈະແຈ້ງ ໂດຍມີກາຈ້າຂອງລັດກໍຄືອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນເປັນຜູ້ເຊັນອອກໃຫ້.

ຜູ້ທີ່ຮູ້ດີ ກໍ່ແມ່ນວິຊາການຂອງພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແຂວງຫຼວງພະບາງພຸ້ນ ຮູ້ຈັກດີ ຫຼື ວ່າການອອກສາລະບົບຕາດິນນີ້ ໂດຍບໍ່ຜ່ານອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃດໆກໍອອກໄດ້ໝົດຊັ້ນບໍ່?

ຖ້າເຮັດໄດ້ດັ່ງວ່າ: ເປັນຫຍັງພັກ ແລະ ລັດຖະບານ,ຈຶ່ງສ້າງກົດໝາຍທີ່ດິນເລກທີ 04/ສພຊ, ນະຄອນຫຼວງວຽງ ຈັນ, ວັນທີ 21 ຕຸລາ 2003 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດຂຶ້ນມາ ແລະ ສ້າງຂຶ້ນມາເພື່ອຮັບໃຊ້ເປົ້າໝາຍຫຍັງ?, ຄວາມຈິງໃນກົດ ໝາຍທີ່ດິນ ກໍໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນ **ພາກທີ II** ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແລະ ການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ, ທີ່ຂຽນໄວ້ ໃນ**ມາດຕາ 8** ອົງ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນຢູ່ ສປປ ລາວ ປະກອບດ້ວຍ 4 ອົງການໃຫ້ຍຄື: ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແຫ່ງຊາດ; ອົງການຄຸ້ມຄອງ ທີ່ດິນປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ; ອົງການ ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ໜ່ວຍງານທີ່ດິນປະຈຳບ້ານ.

ສ່ວນພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນນັ້ນ: ລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດ. ສະແດງຕາມ ກົດໝາຍຄື: ໃນ**ມາດຕາ 9** (ໃໝ່) ລັດຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນຢ່າງລວມສູນເປັນເອກະພາບ ໃນທົ່ວປະເທດໂດຍລັດຖະບານມອບ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕາມໜ້າທີ່, ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ **ມາດຕາ 10** ຂອງກົດໝາຍ ສະບັບ ນີ້ດ້ວຍການປະສານສົມທົບກັບ ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ມອບຄວາມຮັບ ຜິດຊອບ ຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ ທີ່ດິນຕາມຂະແໜງການ.

ໃນ**ມາດຕາ 10** ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ລວມຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນອົງການຄຸ້ມຄອງດິນມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ລວມຄື:

1. ຄົ້ນຄວ້າຮ່າງນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ,ລັດຖະບັນຍັດ, ດຳລັດ, ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບຫຼັກການກ່ຽວກັບການ ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ;

2. ສຳຫຼວດວັດແທກ, ຈັດສັນ ແລະ ສ້າງແຜນທີ່ນຳໃຊ້ ທີ່ດິນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ເຂດແດ້ວນ ແລະ ແຫ່ງຊາດ;
3. ປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນເພື່ອວາງແຜນນຳໃຊ້ ປົກປັກຮັກສາພັດທະນາທີ່ດິນ, ຈັດປະເພດທີ່ດິນ, ປະເມີນຄຸນນະພາບທີ່ດິນ, ກຳນົດເຂດທີ່ດິນ ແລະ ກວດກາການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ.
4. ມອບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ໃຫ້ເຊົ່າ, ໃຫ້ສຳປະທານ ແລະ ຖອນສິດນຳໃຊ້ ທີ່ດິນ; ໝວດທີ 10 ການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ, ມາດຕາ 43 ການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນແມ່ນການຍັງຢືນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການປອມແປງສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາທີ່ດິນຢ່າງເປັນເອກະພາບໃນທົ່ວປະເທດ.

ໃນການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ ຕ້ອງຈົດກ່າຍຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ເຂົ້າປຶ້ມທະບຽນທີ່ດິນ: ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, (ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນຂອງຜົວ ແລະ ເມຍ ໃນກໍລະນີເປັນສົນສົມສ້າງ) ປະເພດທີ່ດິນ, ຂອບເຂດ ແລະ ເນື້ອທີ່ຂອງທີ່ດິນ, ການໄດ້ມາ ແລະ ທີ່ຕັ້ງຂອງທີ່ດິນ.

ໃນມາດຕາ 44 ຮູບການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນມີສອງຮູບການຄື: ການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນຕາມຄຳຮ້ອງຂໍ.

ໃນມາດຕາ 49 ໃບຕາດິນໃບຕາດິນແມ່ນເອກະສານ ທີ່ເປັນຫຼັກຖານຕົ້ນຕໍອັນໜຶ່ງອັນດຽວ ກ່ຽວກັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຢ່າງຖາວອນ ຊຶ່ງໄດ້ຄັດສຳເນົາຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຈາກປຶ້ມທະບຽນທີ່ດິນ ເພື່ອມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ ທີ່ດິນພຽງ ໃບດຽວ ເພື່ອຖືໄວ້ເປັນຫຼັກຖານຢ່າງຍາວນານ ຈົນກ່ວາຈະມີການປ່ຽນແປງໃໝ່ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ກ່ອນຈະອອກ ໃບຕາດິນ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງຕິດປະກາດ ຢູ່ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ, ສຳນັກງານປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ສຳນັກງານປົກຄອງບ້ານ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່, ອອກ ແຈ້ງການຜ່ານສົມວນຊົນຂອງລັດ, ລົງໜ້າໜັງສືພິມ ແລະ ປະກາດທາງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ຫຼື ອອກໂທລະພາບ ໂດຍອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ ໃນກຳນົດ ເກົ້າສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ລົງລາຍ ເຊັ່ນໃສ່ໃບປະກາດເປັນຕົ້ນໄປເພື່ອໃຫ້ມວນຊົນຊາບ. ຖ້າວ່າພາຍໃນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ຫາກບໍ່ມີການຕໍ່ວ່າຕໍ່ຂານ ຫຼື ການຕໍ່ວ່າຕໍ່ຂານນັ້ນ ຫາກຖືກແກ້ໄຂໄປແລ້ວ ຈຶ່ງອອກໃບຕາດິນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ.

ໃນມາດຕາ 60 ພັນທະຂອງຜູ້ໃຊ້ ແລະ ຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນມີພັນທະດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ;
2. ບໍ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຄຸນນະພາບດິນ, ບໍ່ສ້າງຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດຫຼືສັງຄົມ
3. ບໍ່ລະເມີດສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ອື່ນ;
4. ປະຕິບັດສະພາວະຄວາມເປັນຈິງຕ້ອງຍອມຮັບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ;
5. ເສຍຄ່າທຳນຽມຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນ;
6. ປະຕິບັດພັນທະກ່ຽວກັບທີ່ດິນເຊັ່ນ: ພາສີທີ່ດິນ, ອາກອນຈາກການມອບ ໂອນ, ອາກອນລາຍໄດ້ຈາກການໃຫ້ເຊົ່າ, ອາກອນຈາກການສືບມູນມໍລະດົກ, ຄ່າທຳນຽມໂອນຊື່, ຄ່າຈົດທະບຽນນິຕິກຳທີ່ດິນ ຕາມກຳນົດເວລາ ສຳລັບຜູ້ນຳ ໃຊ້ທີ່ດິນ;
7. ປະຕິບັດ ຕາມລະບຽບການອື່ນໆ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນ.

ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນີ້ກໍສະແດງວ່າ: ຈຳເລີຍບໍ່ໄດ້ເສກສັນປັນແຕ່ງ ແລະ ສ້າງໃຫ້ມີບັນຫານີ້. ຜູ້ທີ່ສ້າງບັນຫາ ກໍຄວາມບໍ່ສະຫງົບກໍ່ແມ່ນໂຈດ ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ ຊຸນດາລາ ນີ້ແລ້ວ ເປັນຜູ້ເສກສັນປັນແຕ່ງ ແລະ ທໍລະຍົດຕົວເອງ, ທໍລະຍົດຕໍ່ກັບສັນຍາໂດຍສິ້ນເຊີງ. ໂດຍມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອໃຫ້ນັກກົດໝາຍຂາດສິນລະທຳ ແລະ ທໍລະຍົດຕໍ່ຈັນຍາບັນ ຂອງນັກກົດໝາຍຂອງປະຊາຊົນແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ຂ້າພະເຈົ້າ; ເປັນປະຊາຊົນໄດ້ຫັນຊັບສິນ(ຂາຍ) ດິນນີ້ມາເປັນຫີນ, ຈຸດປະສົງກໍປະຕິບັດ ຕາມແນວທາງລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນທີ່ພັກ ແລະ ລັດຖະບານວາງອອກ, ແນໃສ່ພັດທະນາບຸກຄະລະກອນ ຜູ້ສືບທອດຂອງຊາດ ແລະ ພັດທະນາເສດຖະກິດຂອງຄອບຄົວໃຫ້ຫຼຸດພື້ນຈາກຄວາມທຸກຍາກຮອດປີ 2020 ໃຫ້ຄອບຄົວມີຄວາມເຕີບໃຫ່ຍ

ດ້ານຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ລູກທຸກຄົນມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ມີອາຊີບທີ່ໝັ້ນຄົງ. ບໍ່ຄິດບໍ່ຜັນວ່າ: ການຫັນຊັບສິນຂອງຕົນເອງແທ້ໆຈະມີເລື່ອງເຖິງກ້ວານ, ເຖິງສານເຊັ່ນນີ້.

ອີກປະການໜຶ່ງ ຖ້າຮູ້ວ່າ ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ ຂຸນດາລາ ເປັນຄົນຂີ້ສີ່ຕໍ່ແຫຼ, ມີແນວຄິດບໍ່ໂປ່ງໃສ ຄິດແນວນີ້ ແລະ ຈະມີບັນຫາຫຼ້ຍຍາກເຊັ່ນນີ້ ເຖິງຈະໄດ້ມູນຄ່າສູງກວ່ານີ້ເປັນສິບເທົ່າ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຂາຍໃຫ້ມີຄວາມຫຼ້ຍຍາກເຊັ່ນນີ້ດອກ.

ແຕ່ກົງກັນຂ້າມສານພັດມາຕັດສິນ ແລະ ພິພາກສາ ໃຫ້ ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ ຂຸນດາລາ ທີ່ມີພິດຕິກຳ, ມີເງື່ອນໄງຊ້ອນໄວ້, ເພື່ອສ້າງຄວາມຜິດກາຍເປັນຖືກ ແລ້ວ ໂຍນຄວາມອັບປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ທັງລະບຸເວົ້າວ່າ: ຂາຍທີ່ດິນບໍ່ມີຄຸນນະພາບ.

ຂ້າພະເຈົ້າ ຄິດວ່າ: ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ ຂຸນດາລາ (ໂຈດ) ເພິ່ນເປັນນັກທຸລະກິດ ກໍບໍ່ຈຳເປັນເບາະ ທີ່ຈະມາສ້າງໃຫ້ເປັນບັນຫາເພື່ອນາບຊູ່, ຂີ່ມຊູ່, ປັນນຳໃຫ້ເປັນຕ່ອນ, ປັນແກບໃຫ້ເປັນນ້ຳມັນ ແລ້ວໂຍນເອົາຄວາມອັບປະໂຫຍດຜ່ານຄະນະສານແພ່ງຂັ້ນຕົ້ນ ແລະ ຄະນະສານປະຊາຊົນພາກເໜືອຄະນະສານແພ່ງຂັ້ນອຸທອນ ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ຮັບເອົາ ໂດຍໄຮ້ມະນຸດສະທຳ. ຈາກການກະທຳຄື ທີ່ກ່າວມາໃນຄຳຕັດສິນຂອງສານຂັ້ນຕົ້ນ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຜູ້ຂ້າ(ຈຳເລີຍ) ແລະ ລູກທີ່ບໍ່ມີລະດັບຄວາມຮູ້, ບໍ່ມີຊາດຕະກູນຂອງນັກກົດໝາຍຄືກັບ(ໂຈດ) ຕ້ອງມາຮັບເອົາກຳເຊັ່ນນີ້. ເວົ້າແທ້ລູກທຸກຄົນກໍມີຄວາມວາດລະແວງຕໍ່ການກະທຳຂອງທ້າວ ບຸນທະວີ ຄໍລະຍົກ ແລະ ສານຂັ້ນຕົ້ນ ທີ່ໃຊ້ອຳນາດອາຍັດຊັບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ທຸກຢ່າງທີ່ພວກກ່ຽວຈົນຕະນາການວ່າຈະເອົາ.

ຮຽນທ່ານ ປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດທີ່ເຄົາລົບ, ການຊື້-ຂາຍດິນດັ່ງກ່າວທີ່ເປັນເລື່ອງເຊັ່ນນີ້ ມັນບໍ່ແມ່ນເກີດຈາກການກະທຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າ(ຈຳເລີຍ)ແລະ ກໍບໍ່ໄດ້ຊໍ່ສະແດງເຖິງການລະເມີດສິດສ່ວນບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ລັດແຕ່ປະການໃດ ແລະ ກໍບໍ່ມີເນື້ອຫາສາລະໂດງທີ່ຕ້ອງໂທດອາຍາ ເປັນຫຍັງ ຈຶ່ງໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ທາລຸນ ຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຮູບການລຸມຫົວກັນຂ້າຜູ້ຂ້າທັງເປັນເຊັ່ນນີ້. ໃນກໍລະນີທີ່ຄະນະສານປະຊາຊົນຂັ້ນຕົ້ນ ແລະ ຄະນະສານປະຊາຊົນຂັ້ນອຸທອນ ຕົກໃນສະພາບຄືກັບຂ້າພະເຈົ້າເຊັ່ນນີ້, ຖາມວ່າຄະນະສານທັງສອງຈະພິຈາລະນາແນວໃດ?

ການຂາຍດິນດັ່ງກ່າວນີ້, ມັນບໍ່ແມ່ນການຫຼອກຂາຍໃຫ້(ໂຈດ), ແຕ່ມັນແມ່ນການພິຈາ, ມັນແມ່ນການເຫັນດີເຫັນພ້ອມໂດຍຜ່ານສາຍຕາ, ຜ່ານມັນສະໝອງ ອັນແຫຼມຄົມຂອງ ຜູ້ຊື້ເອງ, ຊຶ່ງທັງໝົດມັນແມ່ນ: ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ ຂຸນດາລາ (ໂຈດ) ທີ່ສ້າງໃຫ້ສັງຄົມບໍ່ມີຄວາມສະຫງົບ, ສ້າງໃຫ້ ຜູ້ພິພາກສາທີ່ດີ, ທີ່ມີຈັນຍາບັນ ຂອງຄວາມເປັນນັກກົດໝາຍ ວິເຄາະເນື້ອຄະດີ ບໍ່ມີຄວາມເປັນທຳ ເທົ່າທີ່ຄວນທັງໆທີ່ຮູ້ວ່າ ການຊື້-ຂາຍ ບໍ່ແມ່ນການຫຼອກລວງ, ບໍ່ແມ່ນການຍັກຍອກ, ສີ່ໂກງແຕ່ຢ່າງໃດ. ຜູ້ກະທຳຄວາມຜິດຄວນຈະແມ່ນ (ໂຈດ) ພັດກົງກັນຂ້າມ ເລີຍເປັນ ຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ຂາຍດິນ(ຈຳເລີຍ) ເປັນຜູ້ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍ. ແທນທີ່ຈະແມ່ນຜູ້ທີ່ເຄົາລົບກົດໝາຍເປັນຜູ້ທີ່ຖືກຕ້ອງ ພັດກາຍເປັນຜູ້ ທີ່ທໍລະຍົດຕໍ່ກົດໝາຍ ຢ່າງສິ້ນເຊີງ; ຈຶ່ງເຫັນວ່າ: ຄຳຕັດສິນຂອງຄະນະສານ ແພ່ງຂັ້ນຕົ້ນຂອງສານປະຊາຊົນແຂວງຫຼວງພະບາງສານປະຊາຊົນພາກເໜືອ, ຄະນະສານແພ່ງ ຂັ້ນອຸທອນ ບໍ່ມີຄວາມເປັນທຳ, ຈຶ່ງຂໍຮຽນ ມາຍັງທ່ານ ປະທານສານ ປະຊາຊົນສູງສຸດ, ພິຈາລະນາການຊື້-ຂາຍຕົວຈິງຕາມບົດສັນຍາຊື້-ຂາຍດິນ, ເລກທີ 01 /ສຄລ, ທີ່ບ້ານສັງຄະໂລກ, ວັນທີ 08/01 / 2012 ລະຫວ່າງ ນາງ ບຸນທັນ ແລະ ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ ຂຸນດາລາ ໃບຢັ້ງຢືນເລກທີ 246 / ຫຊສ,ຫຼບ, ລົງວັນທີ 11/04/2015 ຂອງຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ເມືອງຫຼວງພະບາງ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນ ເລກທີ 205/ພຊສ,ຫຼວງພະບາງ, ວັນທີ 02 FEB 2016 ຂອງພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແຂວງຫຼວງພະບາງ, ກ່ຽວກັບເນື້ອທີ່ດິນຂອງທ້າວ ເພັດຈຳພອນ ຂຸນດາລາ, ທ້າວ ແສງວິງຈິດ ຢາງວິໄລ, ທີ່ດິນຕັ້ງ ຢູ່ສັງຄະໂລກ ເມືອງຫຼວງພະບາງ ແຂວງຫຼວງພະບາງ. ໂຈດ ແລະ ທະນາຍຄວາມ ພ້ອມດ້ວຍສານທັງສອງອ້າງເອົາມາດຕາ 40 ມາເປັນຄຳພິພາກສານັ້ນ ມັນບໍ່ສົມຄວນຈະຍົກມາເລີຍ. ເພາະທັງໝົດຂອງການຜິດພາດໃນໃບຕາດິນມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ(ຈຳເລີຍ) ເພາະວ່າ: ການວັດແທກທີ່ດິນ, ການອອກໃບຕາດິນ ມັນບໍ່ແມ່ນສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງປະຊາຊົນ, ຊຶ່ງທັງໝົດແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງລັດ, ທີ່ມີວິຊາການ ແລະ ບຸກຄະລະກອນ ມີຄວາມສາມາດ, ມີປະສິບການ, ມີລະດັບທີ່ແນ່ນອນ ມາຈາກບັນດາສະຖາບັນການສຶກສາສູງ ທາງດ້ານວຽກງານດັ່ງກ່າວນີ້ມາ ໂດຍສະເພາະ ເພື່ອເປັນຜູ້ຮັບຜິດ

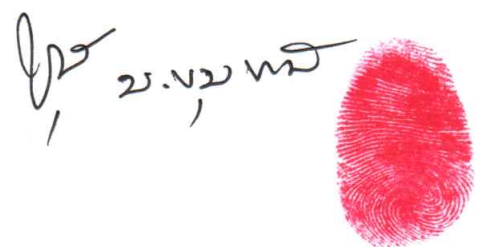
ຊອບ, ກວດກາ ແລະ ອອກສາລະບົບຕາດິນໃຫ້ໄດ້ ບົນພື້ນຖານຂອງກົດໝາຍ, ຊຶ່ງກົງກັນຂ້າມ ປະຊາຊົນທົ່ວໄປ ທີ່ບໍ່ໄດ້
ຮັບການສຶກສາ, ບໍ່ມີຄວາມຮູ້ດ້ານກົດໝາຍ, ດ້ານວິຊາການໃດໆມາກ່ອນ ພັດຖືກຄວາມອັບປະໂຫຍດ ຈາກການໃຊ້ຮ້າຍ,
ຫາດູ່ວ່າ ເປັນຜູ້ກະທຳຜິດ ຕາມທີ່ຄະນະສານທັງສອງໄດ້ຕັດສິນ ແລະ ໄດ້ພິພາກສາໄວ້. ເພື່ອຍົກສູງພາລະບົດບາດ ແລະ
ໜ້າທີ່ຂອງສານປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວໃຫ້ມີຄວາມເຕີບໂຕ ແລະ ຄົງໄວ້ເຊິ່ງຄວາມຍຸຕິທຳ ແລະ ເປັນທຳນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍ
ໃຫ້ສານຂັ້ນລຶບລ້າງຈຶ່ງໃຫ້ຄວາມເປັນທຳດ້ວຍ, ຊຶ່ງລະອຽດໃນການຂໍລຶບລ້າງໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນຂໍ້ III ລຸ່ມນີ້.

III. ຂໍສະເໜີໃຫ້ສານ ຂັ້ນລຶບລ້າງ ພິຈາລະນາບົນພື້ນຖານຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ແລະ ຍຸຕິທຳ:

- ບັນຫາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍໃຫ້ສານຂັ້ນລຶບລ້າງພິຈາລະນາມີ 03 ປະເດັນຄື:
 1. ຂໍລຶບລ້າງ ຄຳພິພາກສາ ສະບັບເລກທີ 005/ອທ.ພ, ລົງວັນທີ 31 ມີນາ 2017, ຂອງສານປະຊາຊົນພາກ
ເໜືອຄະນະສານແພ່ງ ຂັ້ນອຸທອນ.
 2. ຂໍລຶບລ້າງຄຳຕັດສິນຄະນະສານແພ່ງຂັ້ນຕົ້ນຂອງສານປະຊາຊົນແຂວງຫຼວງພະບາງ, ເລກທີ 012/ຂຕ.ພ, ລົງ
ວັນທີ 14 ພະຈິກ 2016.
 3. ຂໍລຶບລ້າງ ການອາຍັດ ຊັບທີ່ດິນ ແລະ ເຮືອນ, ເລກບັນຊີເງິນຝາກ, ຢູ່ທະນາຄານການຄ້າ ຕ່າງປະເທດລາວ
ມະຫາຊົນແຂວງຫຼວງພະບາງ ທີ່ອອກຊື່ນາງ ບຸນທັນ (ຈຳເລີຍ).
- ໝາຍເຫດ: ມີເອກະສານຕິດຄັດມາພ້ອມນີ້ຈຳນວນ 07 ສະບັບຄື:
 1. ສັນຍາຊື້-ຂາຍດິນ, ເລກທີ 01 / ສຄລ, ທີ່ບ້ານ ສັງຄະໂລກ, ວັນທີ 08/01 / 2012 ລະຫວ່າງ ນາງ ບຸນທັນ
ແລະ ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ ຊຸນດາລາ.
 2. ໃບຢັ້ງຢືນເລກທີ 246/ຫຊສ,ຫຼບ, ລົງວັນທີ 11 /04/2015 ຂອງຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ
ສິ່ງແວດລ້ອມ, ເມືອງຫຼວງພະບາງ.
 3. ໃບຢັ້ງຢືນ ເລກທີ 205 / ພຊສ, ຫຼວງພະບາງ, ວັນທີ 02 FEB 2016 ຂອງພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະ
ຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແຂວງຫຼວງພະບາງ, ກ່ຽວກັບເນື້ອ ທີ່ດິນຂອງທ້າວ ເພັດຈຳພອນ ຊຸນດາລາ, ທ້າວ ແສງວິງຈິດ
ຢາງວິໄລ, ທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ສັງຄະໂລກ ເມືອງ ຫຼວງພະບາງ ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ.
 4. ໃບຕາດິນ
 5. ໃບເສັຍພາສີທີ່ດິນ.
 6. ຄຳຕັດສິນຂອງສານແພ່ງຂັ້ນຕົ້ນແຂວງຫຼວງພະບາງ
 7. ຄຳພິພາກສາຂອງສານປະຊາຊົນພາກເໜືອ ຄະນະສານແພ່ງຂັ້ນອຸທອນ ສະບັບ ເລກທີ 005 /ອທ.ພ,ລົງວັນ
ທີ 31 ມີນາ 2017,

ດັ່ງນັ້ນ; ຈຶ່ງຮຽນສະເໜີມາຍັງທ່ານ ເພື່ອຄົ້ນຄ້ວາພິຈາລະນາຄືນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ຄວາມເປັນທຳດ້ວຍ.
ຮຽນມາດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບ ຢ່າງສູງ!

ທີ່ ຫຼວງພະບາງ, ວັນທີ 10 / 5 / 2017
ເຊັນ ແລະ ແປະໄປມີ ຂອງຜູ້ຂໍລຶບລ້າງ

+ ບ່ອນສົ່ງ:
- ຫ້ອງການສານປະຊາຊົນສູງສຸດ 1 ສະບັບ
- ຫ້ອງການສານປະຊາຊົນພາກເໜືອ 1 ສະບັບ